

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118202365
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118202365.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu Mesto Dubnica nad Váhom, so sídlom Bratislavská 434/9, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO 00 317 209, zastúpený správcou majetku DUMAT, mestská príspevková organizácia, so sídlom Bratislavská 435/12, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO 36 293 962, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Podobom, advokátom, so sídlom kancelárie Bratislavská 354/32, 018 41 Dubnica nad Váhom, proti žalovanej E. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt S. XXX/XX-XX, XXX XX G. X. Y., právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. E. F., s.r.o., so sídlom 913 25 Bobot 176, o vypratanie bytu a zaplatenie 1 274,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 15C/13/2018-62 zo dňa 30. júla 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa proti žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Trenčín č.k. 15C/13/2018-52 zo dňa 28.6.2018.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej vypratania bytu č. XX v bytovom dome súp.č. XXX, zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. G. X. Y., zákazu užívania bytu, odovzdania kľúčov od bytu a zaplatenia sumy 1 274,36 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel rozsudkom pre zmeškanie č.k. 15C/13/2018-52 zo dňa 28.6.2018, keď konštatoval splnenie zákonných podmienok pre jeho vydanie. Uviedol, že uznesením č.k. 15C/13/2018-46 zo dňa 2.5.2018 bola žalovaná vyzvaná v lehote 10 dní od doručenia uznesenia na splnenie povinnosti písomne sa vyjadriť k žalobe a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V uznesení súd prvej inštancie poučil žalovanú, že ak bez vážneho dôvodu nesplní povinnosť uloženú jej uznesením, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalovanej bolo toto uznesenie doručené do vlastných rúk dňa 10.5.2018, čo vyplýva z doručenky na č.l.43 spisu. Žalovaná uloženú povinnosť nesplnila počas poskytnutej lehoty na vyjadrenie ani po jej uplynutí, k žalobe sa nevyjadrila.

3. Dňa 23.7.2018 podala žalovaná návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v ktorom uviedla, že jej bola poštou doručená žaloba, pričom navštívila viaceré advokátske kancelárie a chcela si zabezpečiť kvalifikovanú právnu pomoc. Všetci advokáti jej pomoc odmietli zjavne preto, že je K. a vecou sa nechceli zaoberať. Keď si hľadala advokáta telefonicky, advokáti jej povedali, že vec vezmú, ale keď zistili, že je K. a jedná sa o cigánsky barák, tak ju všetci odmietli zastupovať. Žalovaná ďalej uviedla, že v práve sa nevyzná, je mentálne zaostalá, vôbec nerozumie, čo znamenajú pojmy v žalobe, a preto sa fakticky ani nemohla k žalobe vyjadriť. Nemá písací stroj, počítač ani notebook, vyjadrenie by mohla napísať

iba ručne, ale ona sama nevie sformulovať ani vetu. Je síce spôsobilá na právne úkony, avšak nemá mentálne schopnosti a znalosti, ktoré by jej umožňovali zaujať k veci akékoľvek, tobôž kvalifikované stanovisko. Je rozvedená a stará sa o štyri malé deti. Medzitým bol žalovanej doručený rozsudok pre zmeškanie, ktorému vôbec nerozumie, rovnako, ako nerozumela žalobe a ani uzneseniu, ktoré jej súd doručil predtým. Od susedy L. sa po doručení rozsudku dozvedela, že jej vec prevzal advokát Dr. F., a preto sa žalovaná obrátila na neho. Z vyššie uvedených dôvodov prostredníctvom advokáta navrhuje, aby súd rozsudok pre zmeškanie zrušil, vytýčil riadne pojednávanie a až po posúdení dôkaznej situácie a po riadnom a spravodlivom procese vo veci rozhodol. Žalovaná súčasne s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podala vyjadrenie k žalobe.

4. Návrh žalovanej posúdil súd prvej inštancie podľa § 273 a § 277 ods. 1 - 3 CSP. Konštatoval, že žalovaná podala návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie včas, v lehote 15 dní, od kedy sa o rozsudku dozvedela. Žalovaná prevzala rozsudok podľa doručky dňa 9.7.2018, návrh na jeho zrušenie podala dňa 23.7.2018. Poukázal na to, že Civilný sporový poriadok pripúšťa možnosť zrušenia rozsudku pre zmeškanie, pričom zrušenie je viazané na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý musí byť podaný do 15 dní, odkedy sa žalovaný o rozsudku pre zmeškanie dozvedel. Ak ide o rozsudok pre zmeškanie žalovaného vydaný pred pojednávaním, môže žalovaný podať tento návrh len vtedy, ak z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe. Tieto dôvody je povinný v návrhu na zrušenie rozsudku uviesť a preukázať. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaná nepreukázala žiaden vážny a ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty na vyjadrenie k žalobe. Nepreukázala svoje tvrdenia o tom, že sa po doručení žaloby snažila zabezpečiť si právne zastúpenie pre toto konanie. V tejto súvislosti mal súd prvej inštancie za to, že neúspech v hľadaní právneho zastúpenia pre konanie (resp. jeho oneskorené nájdenie) sám osebe ani nie je dôležitým dôvodom, ktorý by ospravedlnil pasivitu žalovanej. Mierne rozporne vyznievajú tvrdenia žalovanej o tom, že nerozumela ani uzneseniu, ktorým ju súd vyzval na vyjadrenie k žalobe. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že si na to, aby sa v konaní mohla brániť a vyjadriť sa k žalobe, chcela po doručení uznesenia zabezpečiť právnu pomoc, potom celkom zrejme musela rozumieť, na čo ju súd uznesením vyzval, keď za účelom napísania kvalifikovaného vyjadrenia podľa jej tvrdení oslovila viacero advokátskych kancelárií. Žalovanej nič nebránilo osloviť Centrum právnej pomoci, o čom bola osobitne poučená v doručenom poučení o procesných právach a povinnostiach, pričom žalovaná netvrdí, že by tejto listine nerozumela. Poučenie o tom, že súd prvej inštancie môže vydať rozsudok pre zmeškanie obsahovalo aj doručené poučenie o procesných právach a povinnostiach. Žalovaná netvrdí, že by nevedela čítať a písať. Za takýchto okolností žalovanej nič nebránilo napísať akékoľvek vyjadrenie (aj ručne), a to aj len také, že so žalobou nesúhlasí (bez uvedenia dôvodov). Už len táto okolnosť by súdu bránila rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. O tom, že by žalovaná trpela akoukoľvek poruchou (mentálnou alebo inou), pre ktorú by nebola schopná pochopiť obsah žaloby, či iných písomností súdu, a pre ktorú by nemohla podať vyjadrenie k žalobe, nepredložila žalovaná žiadne lekárske či psychologické (resp. iné) potvrdenie, z ktorého by mal súd prvej inštancie minimálne osvedčené, že nebolo možné od žalovanej žiadať, aby sa k žalobe včas vyjadriala. Žalovanú zaťažovalo bremeno toho, aby preukázala, že zo zdravotných dôvodov (zdravotnými dôvodmi je aj mentálna porucha) sa nemohla k žalobe vyjadriť. Súd prvej inštancie poukázal na to, že obsahovo úplne totožné dôvody pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie uviedla v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v konaní vedenom na tunajšom súde sp.zn. 15C/2/2017 aj žalovaná B. L. (o ktorom návrhu súd ešte nerozhodol). Skutočnosť, že žalovaná sa stará o 4 maloleté deti nie je dôvodom, ktorý by mohol ospravedlniť to, že žalovaná si v konaní nesplnila povinnosť vyjadriť sa k veci. Žalovaná bližšie neuvádza akým spôsobom jej mala starostlivosť o deti brániť v tom, aby sa k žalobe vyjadriala včas.

5. Za dôvody pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepovažoval súd prvej inštancie ani tvrdenia žalovanej týkajúce sa veci samej. Z § 277 CSP vyplýva, že dôvodom pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie je výlučne existencia ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý žalovaný zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP. Pri posudzovaní splnenia podmienok pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie sa neposudzuje skutkový stav veci, či odôvodnenosť nároku ani žiadne iné otázky týkajúce sa veci samej. Súd skúma jedine to, či okolnosti uvádzané žalovaným možno alebo nemožno považovať za ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa žalovaný k žalobe včas nevyjadril. Skúma sa existencia náhlej, či neočakávanej prekážky, či už v podobe zdravotných alebo iných dôvodov, pre ktoré žalovaný zmeškal predpísaný procesný úkon. Iné dôvody nemôže súd vziať do úvahy. Uvádzanie skutočností, pre ktoré by mal byť nárok žalobcu nedôvodný, sú pre účely rozhodovania o zrušení rozsudku pre zmeškanie irelevantné.

6. Nakoľko žalovaná nepreukázala existenciu ospravedlniteľnej prekážky, ktorá by objektívne spôsobila zmeškanie lehoty na vyjadrenie sa k žalobe, a teda nebol zistený žiaden dôvod pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie, súd prvej inštancie návrh žalovanej zamietol.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. S poukazom na čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, judikát Európskeho súdu pre ľudské práva č. A-11/1970 vo veci Delcourt, č. A-205/1991 vo veci F.C.B., č. A-146/1988 vo veci Barbera a ďalších a na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky k významu práva na spravodlivý proces z pohľadu základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie. K argumentácii súdu prvej inštancie, že žalovaná nepreukázala nijakým spôsobom svoje tvrdenia, žalovaná poznamenala, že vo všeobecnosti je známe v akých podmienkach žije slovenská rómska komunita, aké dosahuje všeobecné vzdelanie, ako stavisticky chápe realitu a koná, a ako sa orientuje aj v najzákladnejších spoločenských otázkach. To čo je normou a normalitou pre majoritu, je nedostižným cieľom pre túto komunitu. V osobe žalovanej sa jedná o osobu, ktorá opakovane v škole „prepadla“ a ukončila iba základné školské vzdelanie v šiestom ročníku. Skutočnosť, že žalovaná sa snažila zabezpečiť si kvalifikovanú právnu pomoc u iných advokátov potvrdil jej právny zástupca, ktorú predmetnú skutočnosť inkorporoval do dôvodov návrhu ako skutočnosť pravdivú a preverenú. Zdôraznila, že zákon pojem ospravedlniteľný dôvod nedefinuje. Je teda vecou úvahy súdu s prihliadnutím na najvyšší princíp, aký v práve platí, princíp spravodlivosti, či daný dôvod v osobitných pomeroch žalovanej vzhľadne, alebo nie. Už len samotná skutočnosť, že sa jedná o nevzdelanú, mentálne zaostalú a dementnú K. by malo byť pre súd dostatočným dôvodom, aby dal žalovanej šancu uplatňovať a hájiť svoje práva v riadnom súdnom procese, v ktorom jej právny zástupca uplatní zásadu audiatur et altera pars. K argumentácii súdu prvej inštancie uvedenej v odseku 10. odôvodnenia uznesenia žalovaná uviedla, že nie je zrejme, z čoho súd čerpal záver, že žalovaná rozumela obsahu nájomnej zmluvy, keď neargumentoval ani len čl. VIII. ods. 4 tejto zmluvy. Podpis žalovanej na tejto zmluve neznamena, že žalovaná danej zmluve rozumela a že vôbec mohla ako spotrebiteľ vo vzťahu k podmienkam tejto zmluvy akokoľvek zjednávať, či sa k nej čo i len vyjadriť. Uvedené žalovaná vyjadrila v bode 8. návrhu zo dňa 18.7.2018. Bez povšimnutia by nemala zostať ani skutočnosť, že z rozsudku pre zmeškanie vyplýva, že nájomná zmluva bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou až dňa 1.12.2016, avšak súd priznal žalobcovi bez skutkového a právneho základu úrok z omeškania od 1.1.2016. Na základe tohto zmätočného, ničím nepreukázaného tvrdenia žalobcu a skutkového stavu, nemal súd prvej inštancie právny základ, na ktorom mohol akýkoľvek iný než zamietavý rozsudok vydať. Pritom sa vo veci jedná o jednu z najdôležitejších otázok obydla človeka. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

8. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 24.8.2018 k odvolaniu žalovanej uviedol, že v § 365 CSP sú jasne definované podmienky - odvolacie dôvody, ktoré možno aplikovať pri využití procesného práva podať odvolanie. Pri dedukcii, že ide o dôvody podľa 365 ods. 1 písm. b/ CSP absentuje označenie nesprávneho procesného postupu, ktorý mal súd prvej inštancie vykonať. Žalovaná uvádza porušenie práva na spravodlivý proces. Ústavné práva, o ktoré sa opiera žalovaná, sú pretavené do ustanovení procesných kódexov, ktoré sú jasné a porušené neboli. Tvrdenie, že bol porušený princíp rovnosti zbraní je nesprávny. Súd nie je povinný uplatniť namiesto strany sporu jej procesné práva, pretože práve tým by princíp rovnosti zbraní porušil. Judikatúra, na ktorú odkázala žalovaná, označuje práve tento postulát. To, že strana neuplatní svoje práva a tým stratí iné procesné práva, resp. prehrá spor, je už len logickým a zákonným dôsledkom. Tvrdenia, že žalovaná nemala možnosť právneho zastúpenia, resp. nerozumela súdnemu konaniu, možno označiť za nepravdivé z dôvodu, že právny zástupca žalovanej už dlhodobo poskytuje právne služby v nájomných veciach skoro všetkým obyvateľom spornej bytovky, čo možno preukázať výsluchom zamestnancov, resp. v starších súdnych spisoch. Uvedené deklaroval právny zástupca žalovanej vo vyjadrení v konaní vo veci sp.zn. 23C/13/2018, v ktorom uviedol, že bol pri kreácii nájomných zmlúv pre tento bytový dom. Úroky z omeškania vznikli z predošlých nájomných zmlúv. Za tendenčné považoval žalobca aj vyjadrenie žalovanej, že sa nemohla vyjadriť k nájomnej zmluve. Tvrdenie žalovanej, že nemala právneho zástupcu nemožno považovať za tvrdenie v zmysle § 273 písm. a/ CSP. Vo veci nie je daný jediný dôvod, ktorým žalovaná argumentuje v odvolaní. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

9. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 24.8.2018, ktoré bolo právnomu zástupcovi žalovanej doručené dňa 18.9.2018, vyjadrenie podané nebolo.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

11. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne vo výroku potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

12. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
a/ splnení povinnosti,
b/ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa § 273 CSP súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a/ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>> rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a/ uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
b/ v uznesení podľa písmena a/ poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
c/ doručil uznesenie podľa písmena a/ žalovanému do vlastných rúk.

14. Rozsudok pre zmeškanie je osobitným druhom súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity strany sporu. V kontradiktórnom procese sú nositeľmi procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca, z dispozície ktorého začína konanie a ktorý má záujem na efektívnom vedení svojej veci a žalovaný, ktorý, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany. Procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si nesplní základné povinnosti sporovej strany. Postupom súdu podľa § 273 písm. a/ CSP je žaloba doručená žalovanému na vyjadrenie. Vyjadrenie predstavuje základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v konaní, ktorej absencia predstavuje porušenie súčinnosti súdu a sporových strán pri rýchlom a efektívnom skončení sporu. Ak sa žalovaný riadne a včas nevyjadří k žalobe a v uznesení, ktorým mu bola táto povinnosť uložená, bol poučený o možnosti rozhodnutia veci bez nariadenia pojednávania, môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Ak súd pristúpi k vydaniu tohto rozsudku, podmienky podľa § 273 CSP musia byť splnené kumulatívne, vrátane základnej podmienky stanovenej v hypotézy tohto ustanovenia, že vydaním rozsudku pre zmeškanie možno rozhodnúť len spory o splnenie hmotnoprávnej povinnosti voči žalovanému.

15. Podľa § 277 ods. 1 CSP ak žalovaný z ospravedliteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>>, môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

16. Podľa § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

17. Podľa § 356 písm. b/ CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

18. Z obsahu predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 10.5.2018 prevzala žalovaná písomnosti súdu prvej inštancie doručované do vlastných rúk : žalobu, jej prílohy, písomné poučenie strany sporu a uznesenie č.k. 15C/13/2018-46 zo dňa 2.5.2018, ktorým bola žalovaná vyzvaná, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k žalobe, doručenej súdu dňa 14.3.2018, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. V odseku 3. odôvodnenia uznesenia súd prvej inštancie uviedol : „Ak súd uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie (§ 273 CSP).“ V spise (č.l. 47) sa nachádza písomné poučenie strany sporu, ktoré bolo doručené žalovanej dňa 10.5.2018 vrátane poučenia podľa § 273 CSP. Rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 15C/13/2018-52 zo dňa 28.6.2018, ktorý prevzala žalovaná osobne dňa 9.7.2018, obsahuje v časti poučenia podrobné poučenie o možnosti odvolania proti výroku III. vrátane odvolacích dôvodov a náležitosti odvolania, o neprípustnosti odvolania proti výrokom I. a II., okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, ďalej o možnosti podania návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľných dôvodov zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a/ CSP a o možnosti podania návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Žalovaná podala návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu existencie ospravedlniteľných dôvodov pre zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe. Tento návrh podala žalovaný prostredníctvom advokáta ako zvoleného právneho zástupcu pre toto konanie. Žalovaná odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 15C/13/2018-52 zo dňa 28.6.2018 z dôvodov, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, nepodala.

20. V súlade s návrhom žalovanej podaným podľa § 277 ods. 1 a 3 CSP mohol odvolací súd preskúmať správnosť a zákonnosť vydaného uznesenia v rozsahu procesných dôvodov spočívajúcich v predpokladoch, či na strane žalovanej existovali ospravedlniteľné a vážne dôvody, pre existenciu ktorých žalovaná zmeškala lehotu stanovenú súdom prvej inštancie na písomné vyjadrenie sa k doručenej žalobe, jej prílohám, na uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, na pripojenie listín, na ktoré sa odvoláva, a na označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, ako povinností uložených žalovanej uznesením súdu prvej inštancie č.k. 15C/13/2018-46 zo dňa 2.5.2018, keď v danom prípade súd prvej inštancie správne zistil a uzavrel splnenie podmienky podľa § 277 ods. 3 veta pred bodkočiarkou CSP (zachovanie 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 CSP) a splnenie podmienky pripojenia zmeškaného úkonu k návrhu, teda vyjadrenie k žalobe.

21. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalovaná svoje konkrétne a pre posúdenie jej návrhu a odvolania podstatné tvrdenia nepreukázala. Za podstatné tvrdenia považoval odvolací súd tvrdenia o osobnom stave žalovanej, že vzhľadom na jej zdravotný stav a mentálne schopnosti a znalosti nie je schopná posúdiť obsah doručovaných písomností súdom, na čo má mať vplyv aj riadne neukončená základná škola, že je rozvedená, o jej sociálnych podmienkach, že má 4 maloleté deti, ktoré jej boli zverené do starostlivosti a ktoré vychováva. Žalovaná nepreukázala ani tvrdený dôvod, že oslovila niekoľko advokátskych kancelárií na jej právne zastupovanie, ktoré zastúpenie po jej osobnej návšteve odmietli z dôvodu, že je K.. K možnosti kvalifikovaného zastúpenia žalovanej v súdnom konaní je treba uviesť, že žalovaná bola poučená o možnosti obrátiť v súvislosti s týmto zastúpením na Centrum právnej pomoci. Žalovaná ako strana sporu má v súlade s článkom 6 základných princípov civilného sporového poriadku v konaní vo vzťahu k žalobcovi rovné postavenie a vo vzťahu k súdu ide na stranách sporu o procesné práva a povinnosti, čo je vyjadrené v článku 10 týchto základných princípov. Bez preukázania naznačovanej formy a určitého spôsobu diskriminácie pri hľadaní advokáta, nemôže odvolací súd pri rešpektovaní práv občana Slovenskej republiky podľa článku 12, 33 a 34 Ústavy Slovenskej republiky bez ďalšieho prihliadať len na všeobecné tvrdenia žalovanej, ktorá má postavenie v rámci rómskej národnostnej menšiny, ako na skutočnosti, ktoré treba podľa názoru žalovanej považovať v jej prípade za známe a pravdivé. Žalovaná má povinnosť preukázať, že minimálne neabsolvovala základnú školu tak, že pri posudzovaní v súdnom konaní nespĺňa predpoklady podľa článku 11

základných princípov Civilného sporového poriadku. Žalovaná taktiež netvrdila a nepreukázala, že v súvislosti s jej zdravotným alebo sociálnym stavom alebo so stavom jej maloletých detí nastala v období, keď jej plynula lehota na vyjadrenie sa k žalobe, náhla objektívna alebo vážna subjektívna prekážka, ktorej následkom bolo zmeškanie stanovenej lehoty.

22. Na tvrdenia žalovanej týkajúce sa veci samej a súvisiace s právnym vzťahom založeným nájomnou zmluvou a jej dodatkami odvolací súd neprihliadol, pretože tieto nie sú dôvodom ani predmetom rozhodovania o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 CSP.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník za dodržania zásad podľa § 251 CSP. Odvolací súd v konaní nezistil žiadne skutočnosti ako dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovanej pre postup podľa § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, aby z týchto dôvodov žalobcovi tento nárok nepriznal.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).